

τρι, γυναικομοίρι, γυναικοσώρι, γυναικοσωρός, γυναικουριά.

γυναικοκουβέντα ή, σύνθηθ. γυνικουκουβέντα Στερελλ. (Αίτωλ. Ἀκαρναν.) γυναικοκουβέντα Μήλ. ὕναικοκουβέντα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ὕναικοκουβέντα Κάσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κουβέντα.

Κατὰ πληθ., λόγοι ἀνάξιοι προσοχῆς, μικρολογίαι σύνθηθ.: Μίλα σοβαρά κι ἄς τὶς γυναικοκουβέντες σύνθηθ. Πίστεψε τσι γυναικοκουβέντες καὶ τὰ ἔβαλε μὲ τὸν ἀδρεφό του (τὰ ἔβαλε = διεκπληκτίσθη) Πελοπν. (Γαργαλ.) Εὐτὰ εἶναι ὕναικοκουβέντες· οἱ ὕναικες τὰ πλάθουν γαὶ τὰ λένε Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γυναικόκρασο τό, Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ὀλυμπ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κρασί.

Ὁ γλυκὺς καὶ εὐγευστος οἶνος, ὁ κατάλληλος διὰ γυναικας ἔνθ' ἄν.: "Ἡπια ποκεῖνο τὸ γυναικόκρασο τῇ Θεωδωράκαινας κ' ἐγίνεκα σκνίπα (= ἐμέθυσα) Πελοπν. (Γαργαλ.) Πβ. γυναικειο κρασί εἰς λ. γυναικειο 1.

γυναικοκρατία ή, λόγ. σύνθηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γυναικοκρατία.

1) Τὸ πολίτευμα, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες κατέχουν κυρίαρχον θέσιν ἔνθ' ἄν. 2) Ἡ ἐπικράτησις τοῦ γυναικείου φύλου διὰ τῶν θελήτρων του ἢ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ εἰς τινὰ δρᾶσιν ἢ κύκλον ἔνθ' ἄν. 3) Παικτικῶς, ἡ ὑπὸ τῶν γυναικῶν καταταυράνησις τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου Μ. Ἐγκυκλ.

γυναικοκυνηγός ό, Ν. Ἑστ. 19(1935), 69.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ κυνηγός.

Ὁ γυναικοθήρας· Τὴν ἐκυνήγησε μὲ μαεστρία ἔμπειρου γυναικοκυνηγοῦ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικάκι 1.

γυναικολάσι τό, Ζάκ. Ἰων. (Βουρλ.) Κέρκ. Κεφαλλ. (Σουλλάρ. κ.ά.) Κρήτ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Γαργαλ. Δυρράχ. Μεγαλόπ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λάσι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 245.

Πλήθος γυναικῶν ἔνθ' ἄν.: Ποῦ βρέθηκε ἴφτοῦνο ἴφτοῦ τὸ γυναικολάσι ποῦ μοῦ κουβάλησες; Πελοπν. (Γαργαλ.) "Ἦτανε ἔς τὴ βάφτιση γυναικολάσι καὶ παιδοβολιό! Κεφαλλ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ 2 καὶ γυναικοβόλι. Πβ. ἀντρολάσι.

γυναικολόγι τό, Ι. Πολέμ., Σπασμέν. μάρμαρ., 74 —Λεξ. Ἡπίτ. Πρω. Δημητρ. γυναικολόγ' Ὁράκ. (Σαρκεκλ.) κ.ά. ῥ'νικουλόγ' Ἀέσβ. γυναικολόι Ζάκ. (Μαχαίρ. κ.ά.) Πάρ. Πόντ. (Τραπ.) γεναικολόιν Κύπρ. (Καλοπαναγιώτ. Πεδουλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγι, διὰ τὴν ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22(1910), 247 κέξ.

Πλήθος γυναικῶν ἔνθ' ἄν.: "Ἦτανε πολὺ γυναικολόι ἔς τὸ πανηγύρι Πάρ. "Ὀλον τὸ γυναικολόι ἐπῆεν ἔς σὸ νυφέπαρμαν

(ὅλαι αἱ γυναῖκες παρηκολούθησαν τὴν μεταφορὰν τῆς νύφης ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας εἰς τὴν συζυγικὴν) Πόντ. (Τραπ.) Δὲ εἵνταμ ποῦ γίνεται τξεῖ κάτω· ἐσυντάχνη οὔλ-λον τὸ γεναικολόιν (δὲ= κοίταξε) Κύπρ. (Πεδουλ.) || Ποίημ.

"Ἐτσι εἶπε ὁ γερο - Θεριστής, μὰ τὸ γυναικολόγι, ὅσο ἄκουγε τὰ λόγια του, τόσο θρηνολογοῦσε Ι. Πολέμ., ἔνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικολογία ή, (Ι) Πόντ. (Τραπ.) γυναικολοῖα Πόντ. (Ὀιν. Τραπ.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικολόγι. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀρχοντολόγι - ἀρχοντολογία.

Πλήθος γυναικῶν ἔνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικαρεῖ 2 καὶ γυναικοβόλι.

γυναικολογία ή, (ΙΙ) λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικολόγος.

Ὁ κλάδος τῆς ἱατρικῆς ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὴν φυσιολογίαν καὶ παθολογίαν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικός.

γυναικόλογο τό, Ἡπ. (Πωγών.) Κεφαλλ. Πληθ. γυναικολόγια Ἡπ. (Πωγών.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ λόγος, τοῦ ὅπ. ὁ πληθ. λόγι.

Κατὰ πληθ., λόγοι γυναικῶν, λόγοι κενοί, οὐχὶ σοβαροὶ ἔνθ' ἄν.: "Ἀσε τὰ γυναικόλογα κ' ἔλα νὰ μιλήσουμε ἀδρί-κεια Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Γυναικολόγια μὴ βάρης, σκυλλί, θὰ μὲ σκοτώσης· γυναικες βρίζεις μὰ καὶ δυὸ καὶ ἀδρεφό δὲ βρίζεις Ἡπ. (Πωγών.) Συνών. γυναικοκουβέντα.

γυναικολόγος ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ. καὶ δημῶδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τοῦ -λόγος, περὶ τοῦ ὅπ. ὡς παραγωγ. καταλ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247.

1) Ὁ ἱατρὸς ὁ εἰδικευμένος εἰς τὴν γυναικολογίαν λόγ. σύνθηθ. Συνών. γυναικογίατρος, μάμμος. 2) Ὁ φιλήδονος Πελοπν. (Γορτυν.)

γυναικολογῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κέξ.

Συζητῶ περὶ γυναικῶν ἢ περὶ πραγμάτων ἀφορώντων εἰς τὰς γυναῖκας· Οὔλη μέρα καθίζει ἔς τὸ σπῖτι καὶ γυναικολογᾷ.

γυναικομάζωμα τό, ἐνιαχ. ῥ'νικουμάζουμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. γυναικα καὶ μάζωμα.

Σύναξις, συγκέντρωσις γυναικῶν ἔνθ' ἄν.

γυναικομάνι τό, κοιν. γεναικομάνι Κῶς κ.ά. ῥ'ναικουμάν' Στερελλ. (Περίστ.) γυνικουμάν' Ἡπ. (Κουκούλ.) ῥ'νικουμάν' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυναικομανιό Κεφαλλ. γυνικουμανιό Θεσσ. (Βαθύρρ. Ναρθάκ. κ.ά.) ῥ'νικουμανιό Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μάνι, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Παγκάλ., Γλωσσικ. ἰδιωμ.

Κρήτ. 2, 526. 'Ο τύπ. *γυναικομανιό* διὰ μετασχηματισμοῦ ἐκ τῆς γενικ. *γυναικομανιοῦ*.

Πλήθος γυναικῶν κοιν.: *Μαζεύτηκε οὐλο τὸ γυναικομάνι 'ς τὸ πανηγύρι τ'ς 'Αρκαδιᾶς (= Κυπαρισσίας) Πελοπν. (Γαργαλ.)* Γιὰ θώρει γεναικομάνι τζαὶ κακό! Κῶς. *Τί γ'νικουμανιό ἦταν σήμερα 'ς τ'ν ἐκκλησιά! Στερελλ. (Αἰτωλ.)* Μὴ πῆρι ἀπὸ κοντὰ τοῦ γ'νικουμάν' Στερελλ. (Περίστ.) Οὐλον τοῦ γυνικουμάν' κάθι βράδ' τώρα τοῦ καλονκαίρ 'ς τὴ βρύσ' σταλάζ' "Ηπ.(Κουκούλ.) *Χαιρέτησαν καὶ τὴ θεῖα 'Ελέγκω, πού 'τονε χωμένη μέσα 'ς τὸ γυναικομάνι καὶ γλωσσοκοπανοῦσε Κ. Χρηστομ., Κερέν. κούκλ., 57. "Ετοιμοί, φώναξαν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χωριάτη, πού ντρεπότανε νά 'ναι κομπάρσος μέσα σὲ τόσο γυναικομάνι Ν. 'Εστ. 16 (1935), 964. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικοαρεῖο 2 καὶ γυναικοβόλι.*

γυναικομάντρι τό, ἐνιαχ. *γυναικομάδρι* Κρήτ.(Ρέθυμν. κ. ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μαντρί*.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. *γυναικοαρεῖο 2* καὶ *γυναικοβόλι*.

γυναικομοίρι τό, "Ηπ. Θράκ.(Σηλυβρ.) Κάμπ. Κρήτ. ("Αγιος Γεώργ. Νεάπ. κ. ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μοίρα*.

Τὸ μερίδιον τῆς περιουσίας, τὸ ὁποῖον κληρονομεῖ ἡ σύζυγος μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀδερομοίρι, ἀντρομοίρι, γεροντομοίρι.

γυναικομονάστηρο τό, ἐνιαχ. *γυναικομονάστερο* Λεξ. Βλαστ. 271 γ'ναικομονάστηρο Θράκ.(Μήδ.) γ'νικουμονάστηρου Σάμ. (Μαραθόκ.) *γυναικομανάστηρο* Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Τριφυλ. κ.ἀ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μοναστήρι*.

Μοναστήριον διὰ μοναχᾶς ἐνθ' ἄν. Ἀντίθ. ἀντρομοονάστηρο.

γυναικομούλκι τό, ἐνιαχ. *γυνικουμούλκ'* Μακεδ. (Νάουσ.).

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μούλκι*.

Τὸ προικῶν κτῆμα τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ χτήμα ἀπὸ τὴ γ'ναῖκα, ἀπὸ τὴν προῖκα τ'ς, τοῦ λέμι γυνικουμούλκ'* Μακεδ. (Νάουσ.).

γυναικόμυαλος ἐπίθ. Κεφαλλ. Πόντ. (Οἶν.) —Λεξ. Γαζ. *γεναικόμυαλος* Κῶς κ. ἀ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *μυαλό*.

'Ο θηλύνους, ὁ ἔχων γυναικεῖον νοῦν, ὁ μὴ σκεπτόμενος σοβαρῶς ἐνθ' ἄν.: *'Ατὸν πάλι τσέμου λογαριάζει ἀτονα; γυναικόμυαλος ἄθρωπος (καὶ ποῖος τὸν λογαριάζει αὐτόν; εἶναι γυναικόμυαλος ἄνθρωπος)* Πόντ. (Οἶν.) *Παράτα τον εὐτόν' εἶναι γεναικόμυαλος* Κῶς. Πβ. ἀλαφρομυαλος, κοκορομυαλος.

γυναικοξάδερφος ὁ, Πελοπν.(Βερεστ. Γαργαλ. Κορινθ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ. ἀ.) *γυνικουξάδερφους* "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γ'νικουξάδερφους Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.) Θηλ. *γυνικουξαδέρφ'* "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *ξάδερφος*.

'Ο ἐξάδερφος καὶ ἡ ἐξαδέλφη τῆς συζύγου ἐνθ' ἄν.: 'Ο

Θανάσης ὁ Μπολώτης εἶναι γυναικοξάδερφος, δὲν εἶναι κάνας ξένος (κάνας = κανέννας) Πελοπν. (Γαργαλ.)

γυναικοπάζαρο τό, σύνθηθ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *παζάρι*.

1) 'Η ἀγορά, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκτίθενται πρὸς πώλησιν κατασκευάσματα γυναικείας ἐργασίας Κύπρ. 2) Αἱ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ κατὰ τὰς ἐορτάς, χάριν ἀναψυχῆς, συγκεντρώσεις τῶν νεανίδων εἰς τὰς κεντρικὰς πλατείας καὶ ὁδοὺς τῆς πόλεως, ὅπου συναντῶνται μετὰ τῶν νέων καὶ δημιουργοῦν σχέσεις ἐνιαχ. Συνών. *νυφοπάζαρο*.

γυναικόπαιδα τά, κοιν. καὶ Πόντ. 'γναικόπαιδα Κάσ. *γυνικόπαιδα* Θράκ. (Κόσμ.) Μακεδ. (Κοζ.) *γυναικοπαῖδια* "Ηπ. *γυναικόπαιδο* τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ.) *γινουναικόπαιδο* Μέγαρ. *γυνικόπιδου* Στερελλ. (Παρνασσ.).

Τὸ Βυζαντ. οὐσ. *γυναικόπαιδα*.

Γυναικὲς καὶ παιδιὰ ὁμοῦ κοιν. καὶ Πόντ.: *Μπήκαν οἱ Τοῦρκοι 'ς τὸ χωριό κ' ἔσφαξαν ὅλα τὰ γυναικόπαιδα κοιν. Τοῦ γυνικόπιδου εἶχι μαζιφτῆ'ς τοῦ κάστρου μέσα Στερελλ. (Παρνασσ.)* "Οδας *'γίνη ἢ 'πανάσταση, πήγαινε τὸ γινουναικόπαιδο, ὅλο τὸ Μεγαρίτικο συναγώι τσαὶ χτίκανε τούτουνε τὸ δοῖχο τῆς ἀγία-Τριάδας (ἐκ παραδ.)* Μέγαρ. || "Ἀσμ.

Κάλλιο ν' ἀφήσω τ'ς ἐκκλησιᾶς κὶ αὐτὸ τὸ μοναστήρι παρὰ ν' ἀφήσω 'ς τὴ σκλαβιά χίλια γυναικοπαῖδια "Ηπ.

"Εμασαν γέροντες κὶ πιδιά, τὰ πᾶν 'ς τ'ν οὐμηρία κὶ ἀφήσαν γυνικόπαιδα μέσ' 'ς τ' ἄγρια θηρία Θράκ. (Κόσμ.)

Ν-ἀέρας τὰ φυσάει τὰ πλατανόφυλλα, Θεὸς νὰ τὰ φυλάῃ τὰ γυνικόπαιδα Μακεδ. (Κοζ.)

Δὲν εἶν' κορμὰ γεροντικά οὔτε γυναικοπαῖδια εἶναι παιδιὰ ἀσίικα, ὅλο λεβεντοπαῖδια (ἀσίικα = νεανικά) "Ηπ.

γυναικοπατρίδα ἡ, Πελοπν.(Γαργαλ. Κόκκιν. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ἀ.) γ'νικουπατρίδα Εὐβ.("Ακρ. Ψαχν. κ.ἀ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *πατρίδα*.

Τὸ χωρίον ἢ ἡ περιφέρεια ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται ἡ σύζυγος ἐνθ' ἄν.: *Πῆγα 'ς τὴ γυναικοπατρίδα μου Πελοπν. (Κόκκιν.)* Εἴμαστι γιὰ τὴ γ'νικουπατρίδα ταχιά Εὐβ. ("Ακρ.) *Μὴ τοῦ Ξηρουχώρ' νταραβρίζιτι λέπ'ς, γιὰτ' εἶνι γ'νικουπατρίδα τ' Εὐβ. (Ψαχν.)* Συνών. *γυναικοχώρι*.

γυναικοπατριώτης ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν.) γ'νικουπατριώτ'ς Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γυναικα* καὶ *πατριώτης*.

1) 'Ὡς πρὸς τὸν σύζυγον, ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ χωρίου ἢ τῆς περιφέρειας, ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται ἡ σύζυγός του Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.): *Μὴ τοῦ Μῆτσου τὰ 'χαμε πουλὸ καλὰ, ἀπὸ τὸ π' γίναμι γ'νικουπατριώτις.* 2) 'Ο σύζυγος ὡς πρὸς τοὺς συμπολίτας τῆς συζύγου Πελοπν. (Γαργαλ. Οἶν.): "Ἀσμ.

Κ' ἐγὼ ὁ δόλιος βοηθῶ ὡς γυναικοπατριώτης καί, ἂν δὲ μὲ γνωρίζετε, εἶμαι ὁ Μοθωνιώτης Οἶν. 3) Κατὰ πληθ., οἱ ἔχοντες συζύγους καταγομένους ἐκ τῆς αὐτῆς περιφέρειας Εὐβ. ("Ακρ. κ. ἀ.): *Δὲν εἴμαστι μοναχὰ φίλ' κὶ κ'μπάρ', ἀλλὰ κὶ γ'νικουπατριώτις.*

